

Fischer Izsó kézimunkakereskedő öngyilkosságot követett el üzletében

Az ismert kereskedő az egyességi tárgyalások izgalmaiban felakasztotta magát: mire ráálálik, meghalt

(A Délmagyarország munkatársától.) Csütörtökön reggel megdőböntő öngyilkosság történt Szegeden. A város kereskedőtársadalmának egy ismert, régi és becsült tagja, Fischer Izsó követte el az öngyilkosságot Kőlcsey-uccai kézimunkaüzletében. Az 55 éves törekvő és munkás kereskedő áruraktára és berendezése mellett követte el végzetes tetteit, ahol negyedszázadon keresztül küzdött és dolgozott. Fischer Izsó típusa volt a lelkiismeretes, dolgozó kereskedőnek, aki életét üzletének szentelte, aki napjait boltjában töltötte fokozott és lelkiismeretes munkában. És amikor kettőtörve látta munkájának eredményeit, a csöndes üzletben — a kézimunkák, csipkék és függönyök társaságában — felakasztotta magát. Mire ráálálik, már halott volt. Élete ott folyt le a Kőlcsey-uccai üzletben, halálakor is ezt a helyet választotta.

Fischer Izsó negyedszázad előtt alapította meg kézimunkaüzletét, sokéves lelkiismeretes és becsületes munka után. Csakhamar széles üzletkörre tett szert, forgalma egyre nőtt. Tekintélyes, jó üzletmenetű kereskedőnek ismerték, aki sokszor még késő este is bent dolgozott üzletében. Még a legutolsó időkben is nagy forgalmat bonyolított le és aránylag minden nehézség nélkül élte át a kereskedelmi válság legsúlyosabb éveit.

Nehézségei csak a legutolsó időkben jelentkeztek, amikor adóssai egymásután küldték vissza a bemutatott számlákat.

Eleinte fokozott energiával dolgozott a nehézségek áthidalásán, de munkája szinte meddőnek bizonyult, amikor üres kézzel tértek vissza hozzá pénzbeszédre. Volt egy-egy elseje, amikor

alig 5—10 pengőt tudtak csak inkasszálni, holott Fischer Izsó kinlevőségei meghaladták a 20 ezer pengőt.

A követelések behajtásáért folytatott küzdelem eredménytelen maradt, ekkor határozta el, hogy egyezkedni fog hitelezőivel. Feltárta helyzetét és nemrégiben

kényszer egyességet kérvényt nyújtott be a törvényszékhez.

A vagyoni státusz szerint mintegy 70 ezer pengő volt a passzívja és 40 ezer pengő az aktívja. A szakértők biztatták Fischer Izsót, hogy a tárgyalások eredményre fognak vezetni, hiszen az

50 százalékos egyességre

minden kilátás megvolt. Fischer Izsó azonban már ekkor is idegességről panaszkodott 86 éves édesanyjának, akinek kedvéért *aglegény maradt*. A szorgalmas kereskedő minden igyekezete arra irányult, hogy idős édesanyját minden jóval ellássa. Élete ott telt el az üzletben és a bolt mellett lakó édesanyja mellett. Barátai igyekeztek megnyugtani Fischer Izsót, aki azonban nem volt hozzá szokva a tárgyalások és egyezkedések izgalmaához és többször kifejezést adott nyugalanságának, hogy mi lesz idős édesanyjával. Tegnapi azután az Országos Hitelezői Védegylettől

revizorokat küldtek ki az üzletbe,

hogy a szokásos ellenőrzést lefolytassák. A revízió teljes eredménnyel járt, a kiküldöttek megnyugtatták Fischert, hogy *semmi akadály sem lesz az 50 százalékos egyességre*. A kereskedő a felvilágosításokat pontosan megadta, mire közölték vele, hogy a további tárgyalásokról értesíteni fogják.

Fischer Izsó azonban nem tudott belenyugodni a helyzetbe. Délben már feltűnően ideges volt, ami édesanyjának is feltűnt. A dél-

után az üzletben töltötte könyvei között, átvizsgálta mindent, még egyszer összegezte követeléseit és tartozásait. Este szokás szerint édesanyjával vacsorázott és

feltűnő érzékenységgel vette körül az idős asszonyt.

Vacsora után szótalanul ült az asztal mellett, nem akart lefeküdni. Idős édesanyja elkészönt fiától és nyugodni tért. Fischer Izsó nyugtalanul járt-kelt a szobában és

édesanyja éjjelkor arra ébredt, hogy fia ágya szélén ül és könnyezve símogatja.

Hiába mondta neki édesanyja, hogy menjen már lefeküdni, mert csütörtökön munkanap van, Fischer Izsó nem akart távozni. Két óra felé megismétlődött ez a jelenet. A kereskedő elérzékenyülve bucsuzott el édesanyjától és hogy megnyugtassa, bement szobájába, vetkőzni kezdett. Ami azután történt, azt már csak rekonstruálni lehet a jelekből.

Amikor Fischer Izsó látta, hogy idős anyja ismét elaludt, éjszakai öltözkében csendesen kiment az üzletbe, még egyszer átnézte könyveit és levelezését, majd a polcok felé indult.

Itt követte el azután a tragikus öngyilkosságot, ahol negyedszázad óta dolgozott.

Cukorspárgát kerített, rácsavarta zsebkendő-

„1500 olyan munkanélküli van Szegeden, aki még szükségmunkához sem jutott”

Három interpelláció a csütörtöki rendkívüli közgyűlésen — Vizsgálai a barnakenyér drágítása ügyében

(A Délmagyarország munkatársától) Dr. Aigner Károly főispán negyedöt órakor nyitotta meg a csütörtökre összehívott rendkívüli közgyűlést. Czirányi Béla napirend előtti felszólalására kért engedélyt és elmondta, hogy a januári közgyűlésen a tevékenységi díjak leszállítására vonatkozó felszólalásokkal kapcsolatban súlyos támadások érték a vegyikísérleti állomást. A felszólalások a nagyközönség körében azt a gyanút ébreszthették, hogy a vegyikísérleti állomás szabálytalanságot követ el és indokolatlanul magas díjakat számít fel a vegyvizsgálatért. Kijelenti, hogy az állomás ezekből a díjakból csak két pengőt kap, személyzete pedig nem kap semmit.

A közgyűlés ezután megalakította a kereskedelmi és iparkamarai választásokhoz szükséges központi bizottságot. A kisgyűlés javasolta, hogy a bizottság elnöke Somogyi Szilveszter polgármester. helyettesévé dr. Pálffy József polgármesterhelyettest, kereskedő tagjává Bokor Adolfot, Wagner Ferencet és Kocsis Ferencet, iparos tagjává pedig Biedl Samut, Pongrácz Albertet és Czigler Arnoldot válassza meg a közgyűlés.

Wimmer Fülöp kifogásolta, hogy a javasolt iparostagok között egyetlen kézműiparos sincs. Indítványozza, hogy Pongrácz Albert helyett Abraham Ferencet válassza meg a közgyűlés. A javaslatot Wimmer módosításával a közgyűlés egyhangulag elfogadta.

Névszerinti szavazással elhatározta ezután a közgyűlés, hogy a város 450.000 dolláros függőkölcsönét további egy évvel meghosszabbítja, miután az érdekelt pénzintézetek kedvezőbb feltételek mellett hajlandók azt prolongálni.

Félhatkor az interpellációkra került a sor. Lajer Dezső

a munkanélküliek foglalkoztatása

ügyében interpellált. Hajlandó-e a polgármester komoly intézkedéseket életbeléptetni, hajlandó-e küldöttséget vezetni a kormányhoz az állami közmunkák elrendelésének sürgetéséért és a munkához nem juttatható munkanélküliek intézményes segélyezéséért.

A polgármester válasza szerint újabb intézkedésekre nincs szükség, mert a város keresetéhez int-

Anita Doris és Gösta Eckmann Reggelig nálad maradok

szombati, vasárnap a Belvárosi Mozi-ban

jére, majd áthurkolta a nyakát. A zsinagógát hozzákötötte a polcra bevert szöghöz és leereszkedett a földre. Addig maradt így, amíg a zsinagógát megfojtotta. Így találták meg

félig ülőhelyzetben, holtan a polcok előtt.

Az öngyilkosságot a hajnali órákban fedezték fel. Öt óra felé édesanyja felriadt álmából és megdőbözve látta, hogy fia nincsen szobájában. Kitepett az üzletbe, ahol világosságot látott. Ott találta kinyitva az üzleti könyveket, majd megtalálta fiát mozdulatlanul ülve, nyakán a zsebkendő zsinagógával. Néhány perc múlva előjött a házmaster is, aki azonnal értesítette az emeleten lakó dr. Boros Lajos orvost, aki a ház tulajdonosa. Dr. Boros már csak a beállott halált konstatálhatta.

Értesítették a rendőrséget, ahonnan dr. Vastagh Zoltán rendőrkapitány szállott ki a tragikus öngyilkosság színhelyére. A rendőri bizottság kétségtelenül megállapította a tullesztett idegzetű, túlerzékeny és mindenki által becsült kereskedő öngyilkosságát. Fischer Izsó negyedszázados becsületes munka után nem tudta elviselni a tárgyalások izgalma és a tullesztett idegállapotban ott követett el öngyilkosságot, ahol egész munkás életét leélt. Tragikus halála mindenütt mély részvétet keltett.

tatja az összes munkanélkülieket, akik jelentkeznek a szükségmunkára. A város a munkanélkülieket ingyen ebéddel, fa- és kenyérséggel támogatja. Rövidesen megkezdődnek az előírt középítkezések, ha nem is olyan nagy mértékben, mint a korábbi években. A küldöttséget fölőlesnek tartja, mert az állam elég közmunkát rendelt el Szegeden.

Lajer Dezső a választ nem tartja kielégítőnek, mert a valóság az, hogy

1500 olyan munkanélküli van Szegeden, aki még szükségmunkához sem jutott.

Az ipari munkások nagyrésze munkanélküli. Ez a helyzet a gyári munkások körében is. A polgármester válaszában felsorolt munkaalkalmak örövendések, de nem elégítik ki az igényeket. A kevés munkaalkalom lemorzsolja a munkabérek, ami a fogyasztás további csökkenésére vezet. A munkások egyre jobban lerongyolódnak, ami aggodalmassá teszi a jövőt.

A közgyűlés többsége a polgármester választát tudomásul vette.

Olejnyik József

a barnakenyér megdrágítása

miatt interpellált és kérdezte, hogy a polgármester milyen intézkedéssel kívánja a további drágulást megakadályozni.

A polgármester válaszában kijelentette, hogy a barnakenyér legutóbb tényleg 4 fillérrel megdrágult. Vizsgálatot indított és ha ennek eredményeként azt állapítaná meg, hogy a drágítás indokolatlan volt, haladéktalanul megteszi a megtorló intézkedéseket.

Olejnyik József felszólalásában elmondja, hogy Magyarországnak nagy gabonafeleslege van, de a statisztika tanúsága szerint a kenyérfogyasztás 30 százalékkal csökkent. A barnakenyér drágulásának nem a pékek az okai, hanem a kormány, amely a Futura útján összevásároltatta a rozst, a rozsa ára így majdnem megduplázódott. A polgármester választát tudomásul veszi.

Zarnóczay Béla

a rókusi forncsarnok

felhasználása körül észlelt visszaélések miatt in-